

Indrek Reinbok: Tunde on hea anda siis, kui noortele meeldib liikuda

Indrek Reinbok on Tallinna 32. Keskkooli kehalise kasvatuse õpetaja ning ka meie kooli vilistlane.

Milline õpilane te ise keskkooli ajal olite?

Enda arvates olin ma muidugi hea õpilane, aga õpetajatele võisin küll päris palju peavalu põhjustada.

Mis oli teie lemmikõppeaine?

Kui pehmemad ained kõrvale jätta, siis ajalugu.

Kas õpetaja oli hea või pakkus endale ajalugu huvi?

Mulle pakkus ajalugu huvi ja õpetaja, kes sellel ajal oli Naima Klitsner, aitas ka muidugi kaasa.

Kas teil oli juba keskkooli ajal selge, millega te tulevikus tegelema tahate hakata?

Ma olin sellel ajal nagu tavaline noor, kes väga pikalt oma tegevust ette ei planeerinud. Ainuke plaan oli tegelikult ikkagi üikooli minna. Mul oli suur soov ennast tõestada, sest käisin poisteklassis ja meie klassijuhataja viskas mingis klassijuhatajatunnis õhku väite, et siit klassist väga paljud ülikooli ei lähe.

Millal tuli otsus saada kehalise kasvatuse õpetajaks?

Ma läksin õppima kehakultuuriteaduskonda ja samal ajal tegelesin tõsiselt spordiga. Sellel ajal ei olnud mul veel plaani kooli õpetama tulla, aga üks minu kursavend alustas siin tööd ja mingil hetkel siis tema ja toonane direktor, Mari-Anna Puskar, hakkasid mind survestama. Nad ütlesid, et kuna sul on haridus omandamisel, siis äkki sa ikkagi tuled meile õpetama.

Mis teile endale kehalise kasvatuse õpetajaks olemise juures kõige rohkem meeldib?

See on hea küsimus. Ma arvan, et kindlasti meeldib see, kui satub kokku selline grupp inimesi, kellele meeldib kehaline liikumine, siis on endal ka hea tunde läbi viia. Raskem pool on selline, kui on grupis inimesed, kellele üldse kehaline liikumine ei meeldi, siis on tundi anda üpriski halb.

Miks te kunagi endale klassi pole võtnud?

Mul on seda koolivälisest ühiskondliku tegevust juba piisavalt, hetkel 30 õpilast veel oma hoole alla võtta oleks liig. Ma juhendan noortekorvpalli gruppe ja nemad n-ö ongi minu klass.

On teil plaanis veel pikemaks ajaks siia õpetama jääda?

Ma olen siin koolis täpselt nii kaua, kuni elu laseb olla. See minek või jäämine on alati olnud iga õppeaasta lõpus minu jaoks suur küsimärk, aga kuna seltskond on hea, siis ma olen oma aja planeerinud niimoodi, et ma saan siin sellise koormusega edasi töötada.

Kaarel Rummo, 11D